Sjöhultets Stugförenings gemensamhetsskog

Mål och skötselstrategi

Bakgrund

Sjöhultets Stugförenings gemensamhetsskog utgörs idag av delvis skött och delvis inte skött barr- och lövskog intill Hultasjön och Gårdsjön samt skog i anslutning till bebyggda respektive obebyggda tomter. På den samägda fastigheten finns även bad- och friluftsanläggning, båtplatser, genom slåtter och bete brukad åker- och betesmark samt även igenväxande tidigare åker-/betesmark.

Målsättning

Målsättningen med Sjöhultets gemensamhetsskog är att utveckla en variationsrik rekreationsskog samtidigt som värdefulla naturvärden kan tillvaratas i framför allt den äldre ädellövskogen och kantzonerna mot sjöarna samt att de idag brukade respektive icke brukade åker-/betesmarkerna kan hållas öppna genom betande djur.

Skogen i anslutning till områdets rekreationsanläggningar skall skötas såsom parkskog och de olika anläggningarna skall vara väl skötta med god ordning och reda.

Det gemensamma ansvaret för stugområdets skogar, övriga marker och anläggningar skall vara väl förankrat inom föreningen i syfte att förstå och tillvarata dess värden och behov av skötsel.

Härigenom skall områdets boende och besökare ges möjlighet till nödvändig avkoppling, ett rikt och naturnära friluftsliv, naturupplevelser, osv..

Skötselstrategi

Denna beskriver kortfattat skötselstrategin för ett antal värdeobjekt inom stugområdet.

<u>Rekreationsanläggningar</u>

Omfattar i första hand badplatsen, friluftsanläggningen med bl.a. fotbollsplan, båtplatser, promenadstigar och gemensamma rast- och grillplatser. Anläggningarna skall vara väl skötta och vara i god ordning och reda. Det får inte uppfattas som skräpigt och trasigt. Promenadstigar skall alltid vara väl röjda.

<u>Skog och mark vid rekreationsanläggningar</u>

Skogen och marken i anslutning till anläggningarna skall skötas parkliknande, dvs. vara väl gallrad och röjd. Intrycket skall vara ljust och öppet, men ändå inte kalt.

<u>Åker-/betesmark</u>

Åker-/betesmarken skall hållas öppen genom betande djur. Detta avser både den mark som idag betas samt den som är under stark igenväxning. Skog i anslutning till de öppna åker-/betesmarkerna bör ingå i betet i syfte att åstadkomma betad lövskog och en mjuk övergång mellan skogen och den öppna marken. Denna skog behöver initialt gallras och röjas. Likaså de idag inte brukade åker-/betesmarkerna. Staket som omger den betade marken skall var i god ordning och så långt det är möjligt bidra till att inte djuren tar sig ut och skapar oreda i området.

<u>Kantzoner mot sjöarna</u>

En kantzon mot en sjö är en ur naturvårdssynpunkt mycket värdefull miljö. Normalt skall denna lämnas så orörd som möjligt. Samtidigt finns det ett värde för de boende i området och för friluftslivet av att kunna få utsikt ut över sjöarna och därmed behov av att öppna upp ytor ner mot sjökanterna. Detta gäller särskilt

Hultasjön. För att tillgodose båda värdena måste kantzonen göras så variationsrik som möjligt. Kantzonerna mot Gårdsjön bör mer kunna värderas och skötas utifrån ett naturvårdsperspektiv.

Naturvärden

Kantzoner mot sjöarna, lövskogen med inslag av framför allt gamla ekar samt den betade marken utgör de värdefullaste naturvårdsinslagen i området. Död ved i form av högstubbar och på marken omkullfallna träd bör lämnas förutsatt att de inte utgör en säkerhetsrisk och skapar olägenhet intill boende.

Skogen

Skogen domineras idag av en variationsrik lövskog av både ädellövskogskaraktär (bok och ek) samt en mer ordinär lövskog (björk, al, asp, rönn, etc.). I lövskogen finns inslag av barrträd av framför allt tall. I området finns ett antal mer rena barrområden och i dessa dominerar granen. Skogen har mer eller mindre ett igenväxande buskskikt.

Skogens skötselstrategi bör inriktas mot en variationsrik lövskog med på sikt ett större och större inslag av äldre ädellövträd, bärande träd (rönn, sälg, aplar, etc.) samt tallar. Dominerande trädslag bör framför allt vara ek, bok, björk, al, asp, bärande träd samt tall. Även enstaka granar som får bli stora och gamla, men inte i slutna bestånd. Även buskskiktet, där detta skall bevaras, bör vara variationsrikt med mycket bärande inslag (hassel, ekbusk, brakved, etc.).

Skogen bör i grunden vara skött genom gallring och röjning. Dock bör vissa områden som ligger lite avsides till kunna lämnas oskötta för att tillgodose den vilda faunans behov av skydd.

Gallringen av lövskogen bör göras variationsrik med hänsyn till ljusinsläpp och var den är växande intill boende. Ett ökat ljusinsläpp bidrar till en ökad undervegetation och igenväxning och därmed behov av röjning.

Ekonomiska aspekter

En rekreationsskog är i grunden en mer skötselintensiv skog med behov av återkommande skötselåtgärder, som snarare innebär ökade kostnader än intäkter till stugföreningen. Målsättningen är därför att åstadkomma en skötsel av skogen med metoder, val av trädslag, etc., som bidrar till att behoven av åtgärder blir så små som möjligt och inte särskilt återkommande i tiden. Därav bör det vara föreningens strävan att låta betesdjur hålla åker-/betesmarken och skogen i anslutning till dessa marker så öppen som möjligt. Undantag är skogen och marken intill rekreationsanläggningarna som kräver en återkommande och årlig skötsel för att dess värden skall uppfattas på rätt sätt.

Initialt kan enskilda åtgärder inbringa vissa intäkter och täckningsbidrag för kostnader till föreningen. Detta avser avveckling av granbestånd, genomgallring av löv- och barrskog samt upprensning av igenväxande åker-/betesmarker samt skötseln av skog och kantzoner till idag betad åker-/betesmarker. I strävan att maximera dessa intäkter och täckningsbidrag bör så rationella metoder som möjligt tillämpas förutsatt att val av metoder och maskiner görs utifrån ett skonsamt sätt.

Intäkter från återkommande skötselåtgärder och gallring av en efterhand framväxande rekreationsskog utgörs mer i form av täckningsbidrag till kostnader från utgallrat virke och trädbränslen.

Kommunikation

Det är avgörande viktigt att boende och besökare i stugområdet blir involverade och informerade om vilka målsättningar och strategier som stugföreningen har med områdets skogar, sjöar, anläggningar och marker i övrigt. Dessa samt återkommande skötselåtgärder bör vara väl förankrade. Likaså konsekvenser om man inte bidrar till det gemensamma ansvaret att tillvarata och sköta områdets värden.

Lärkesholm 2016-09-17

Henrik Carlson